

Parter i det nationella målet

Klagande: CV

Motpart: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Tolkningsfråga

Ska artikel 7.2 i direktiv 2003/88 ⁽¹⁾ och artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, även betraktade var för sig, tolkas så, att de utgör hinder för nationella bestämmelser eller rättspraxis enligt vilka en arbetstagare i det fall anställningen upphör inte har rätt till ekonomisk ersättning för icke uttagen semester (och för ett rättsinstitut såsom de så kallade avskaffade helgdagarna, vilka till karaktär och funktion kan jämföras med årlig semester), i ett sammanhang där arbetstagaren före anställningens upphörande inte har kunnat göra gällande sin rätt på grund av arbetsgivarens rättsstridiga agerande (uppsägning som en nationell domstol genom en lagakraftvunnen dom har förklarat rättsstridig, och härav följande beslut om återupptagande av anställningen med retroaktiv verkan), med avseende enbart på tiden från datumet för arbetsgivarens rättsstridiga agerande till det datum då anställningen har återupptagits?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 5 februari 2019 — Rieco SpA
mot Comune di Lanciano, Ecolan SpA**

(Mål C-89/19)

(2019/C 182/08)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Rieco SpA

Motparter: Comune di Lanciano, Ecolan SpA

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör unionsrätten (i synnerhet principen om myndigheters självstyre och principen om att de olika metoderna för tilldelning och förvaltning av tjänster av allmänt intresse i stort sett är likvärdiga) hinder för en nationell bestämmelse (såsom den i artikel 192.2 i Codice dei contratti pubblici, decreto legislativo n. 50 del 2016 (lagen om offentlig upphandling, lagstiftningsdekret nr 50/2016)), enligt vilken intern tilldelning av kontrakt ska ses som en underordnad och exceptionell form av tilldelning i förhållande till tilldelning efter offentlig upphandling: i) då interna kontrakt endast är tillåtna när det kan påvisas att det föreligger ett marknadsmisslyckande på den relevanta marknaden och ii) då den myndighet som har för avsikt att tilldela ett kontrakt internt är skyldig att motivera detta särskilt med angivande av fördelarna för allmännyttan med denna form av tilldelning?

- 2) Utgör unionsrätten (och i synnerhet artikel 12.3 i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾) ifråga om intern tilldelning när flera myndigheter gemensamt utövar kontroll motsvarande den kontroll de utövar över sina egna förvaltningar) hinder för en nationell bestämmelse (såsom den i artikel 4.1 i Testo Unico delle società partecipate — decreto legislativo n. 175 del 2016 (konsoliderad lag om statliga företag – lagstiftningsdekret nr 175/2016)), enligt vilken en myndighet inte får förvärva andelar i ett organ som flera andra myndigheter äger tillsammans (i vart fall inte i en utsträckning som är tillräcklig för att kunna utöva kontroll eller uppnå vetorätt) när myndigheten har för avsikt att i framtiden förvärva gemensam kontroll och därmed möjlighet att göra direkttilldelningar till detta organ som flera myndigheter äger tillsammans?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 5 februari 2019 — Rieco SpA mot Comune di Ortona, Ecolan SpA

(Mål C-90/19)

(2019/C 182/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Rieco SpA

Motparter: Comune di Ortona, Ecolan SpA

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör unionsrätten (i synnerhet principen om myndigheters självstyre och principen om att de olika metoderna för tilldelning och förvaltning av tjänster av allmänt intresse i stort sett är likvärdiga) hinder för en nationell bestämmelse (såsom den i artikel 192.2 i Codice dei contratti pubblici, decreto legislativo n. 50 del 2016 (lagen om offentlig upphandling, lagstiftningsdekret nr 50/2016)), enligt vilken intern tilldelning av kontrakt ska ses som en underordnad och exceptionell form av tilldelning i förhållande till tilldelning efter offentlig upphandling: i) då interna kontrakt endast är tillåtna när det kan påvisas att det föreligger ett marknadsmisslyckande på den relevanta marknaden och ii) då den myndighet som har för avsikt att tilldela ett kontrakt internt är skyldig att motivera detta särskilt med angivande av fördelarna för allmännyttan med denna form av tilldelning?